

Znak rozpoznawczy – naramiennik

Naramiennik wędrowniczy jest znakiem rozpoznawczym wędrowniczek i wędrowników. Symbolizuje wejście do zespołu wędrowniczego i wyróżnia wędrowników spośród innych grup wiekowych.

Pierwszy raz został wprowadzony oficjalnie w Organizacji Harcerzy ZHP w czerwcu 1938 r. Noszony był przez młodzież harcerską w ZHP do momentu usunięcia jej z organizacji w końcu lat 40-tych XX wieku. Później powracał w chwilach przemian – tak było w roku 1956 i w latach 80-tych. Obecnie noszą go wędrownicy w ZHPpgK i w ZHR oraz w części drużyn ZHP.

Naramiennik wędrowniczy jest noszony na lewym pagonie munduru. Przyznaje go rozkazem posiadający naramiennik drużynowy lub inny przełożony. Prawo noszenia naramiennika uzyskuje harcerz po skończeniu próby wędrowniczej (o próbie wędrowniczej mogliście przeczytać we wrześniowym numerze „Czuwaj”).

Naramiennik jest wręczany obrzędowo w gronie wędrowników przy płonącym ogniu. Zwykle jest to obrzędowo rozpalone ognisko, czasami harcerski kominek. Ważnym elementem tej uroczystości powinno być odczytanie tekstu Kodeksu Wędrowniczego. W wielu środowiskach wręczenie naramiennika połączone jest z odnowieniem Przyrzeczenia Harcerskiego. Zwyczaj ten „przywędrował” do nas z ZHPpgK, gdzie jest stałym elementem obrzędu przejścia do grona wędrowników.

Inną grupą, która nosi naramienniki, są instruktorzy pracujący z wędrownikami (drużynowi) i z kadra wędrowniczą (namiestnicy, kadra kształcąca, członkowie referatów chorągwiowych itp.). Naramiennik taki świadczy o umiejętności pracy metodyką wędrowniczą.

Naramiennik jest wręczany instruktorowi w sposób obrzędowy – zwykle na zakończenie szkolenia prowadzonego przez namiestnictwo, referat, czy też zespół kadry kształcącej. Jeżeli nie macie jeszcze naramiennika i chcecie wziąć udział w warsztatach poświęconych pracy z drużyną wędrowniczą, skontaktujcie się z waszym referatem chorągwiowym. Jeżeli w waszej chorągwi nie ma referatu zajmującego się kadra wędrowniczą, skorzystajcie z oferty znajdującej się na stronach internetowych wydziału pod hasłem „Szara Drużyna”.

SYMBOLIKA WĘDROWNICZA – WĘDROWNICZA WATRA

Najważniejszym elementem naramiennika jest wędrownicza watra. Jest to ognisko ułożone w sposób skautowy na tzw. długie palenie. Tworzą je trzy skrzyżowane polana i znajdujące się nad nimi trzy płomienie.

Watra na zielonym tle lewego naramiennika to symbol świadomej życiowej wędrówki po zagadnieniach i tematach z zakresu wszelakich dziedzin ludzkiej aktywności. Wędrówki po własnej miejscowości, regionie, Polsce, Europie i świecie. Ognisko to symbol ciepła, bliskości, więzi, domu, rodziny, wiedzy, energii. Zielone tło naramiennika przypomina, że to wszystko odbywa się w czasie harcerskiego życia.

Płomienie wędrowniczej watry są symbolem dążenia ku doskonałości. Najmniejszy płomień to siła ciała – dbałość o zdrowie i tężyznę fizyczną. Średni płomień to siła rozumu – dążenie do wiedzy i rozwijanie swojego intelektu. Największy płomień to siła ducha – kształtowanie charakteru, dążenia do prawdy i Boga. Polana ogniska są związane z zasadami wędrowniczej pracy: służba – praca na rzecz społeczeństwa i organizacji; wędrówka – szukanie swojego miejsca w społeczeństwie; wyczyn – praca nad sobą, samodoskonalenie.